

LATVAS

No. 37. Metai V

Rugs. (Sept.) 12, 1925

1375R valst.
respublikas
biblioteka

L A I V A S ² (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Bernaičių Kolegijos Remėjų Fondas

ARIJONŲ Kongregacija rupinasi įkurti Amerikoje Kolegiją bernaičiams. Tam tikslui sudaromas fondas., Visi kurie įneša į Kolegijos Fondą, kad ir mažiausią auką, vadinasi Kolegijos Remėjais.

Kokių Remėjų Esama?

1. Kolegijos Remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės.
2. *Vienkartiniais* rėmėjais skaitosi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą kokią nedidelę auką Kolegijos naudai, *nuolatiniais* — kurie kasmet įneša auką \$3 į metus; *amžiniais* — kurie aukoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; *garbės rėmėjais* — kurie įneša iš karto \$100 arba daug pasidarbuoja Kolegijos naudai, tai yra, suranda arba 10 garbės remėjų, arba 20 amžinųjų remėjų, arba 50 nuolatinių remėjų.

Ką Remėjai Gauna?

1. Visi Kolegijos remėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokią dovaną: už visus laikomos metuose dvejos šv. Mišios: Sekminių dienoje ir šv. Panelės Nekalto Prasidėjimo šventėje (gruodžio 8 d.).

2. Be to, remėjai nuolatinieji, amžinieji ir garbės — gauna *veltui savaitinį laikraštį "Lai-va,"* o jiems mirus, už kiekvieno sielą laikomos *dvejos šv. Mišios.*

3. Pagaliaus garbės remėjai be minėtų privilegijų, skiriamų nuolatiniais ir amžiniems remėjams, gauna garbės pažymėjimą.

Kaip Prisidėti prie Remėjų?

1. Prie Kolegijos Remėjų galima prisidėti tvieriant vietoje kokį remėjų burelį arba skyrių, ar tiesiog įsirašant į remėjų skaičių per Centrą.

2. Įsirašyti reikia šitaip: Išpirkti "money orderį," parašyti trumpą laiškėlį, pranešant, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondan, kas juos suaukojo ir kur tie aukotojai gyvena, tai yra, reikia pridėti savo ir jų adresus.

Visa tai įdėti į voką, užlipinti ir pasiųsti šiuo adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS, (Remėjų Centras),
2334 SO. OAKLEY AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS

L a i v a s

No. 37 Savaitinis Lietuvių Rymo Kat. Laikraštis 1925 m.

Bernaičių Kolegijos Reikalai.

Kas kartą vis daugiau ir daugiau mums tenka įgauti įsitikinimų, kad viena svarbiausių prieš lietuvių Amerikoje ištautėjimą priemonių yra ne kas kita kaip tik mūsų Aukštojo mokslo įstaigų kurimas ir jų palaikymas.

Bernaičių Lietuviškos Kolegijos reikalas aiškiai yra jaučiamas. Tam buvo įvairių žmonių ieškoma priemonių, kaip minėtą bernaičiams Kolegiją įkurus.

Jau keletą kartų "Laive" įvairių asmenų buvo rašyta ir nurodinėta, kad tą bernaičių Kolegijos kurimo darbą mūsų Federacijos Seimai pakartotinai yra pavėdę Kunigų Marijonų Kongregacijai, kad minėtoji Marijonų Kongregacija tuo reikalu gyvai pradėjo rūpintis. Apskaityta, kad vidutinė bernaičiams Kolegija, statant ją Marian Hills, Ill. 200 bernaičių gyventi ir mokytis kainuos daugiau \$300.000.00. Kas arčiau Kunigų Marijonų gyvenimą ir medegines jėgas pažįsta, mato, kad jie patys vieni nei per dešimtį metų nepagalės Kolegijos įkurti, jeigu plačioji lietuvių visuomenė to darbo neparems gausiai savo aukomis.

Tikrai praktiškas ir sveikintinas buvo p. Studento naujas pasiūlymas

kaip sudaryti greitu laiku reikalingą pinigų sumą-fondą. Sulyg jo apskaičiavimais Kolegijos sienoms išmūrinti reikėtų apie \$200.000 dolerių. P. Studentas pasiūlė todėl suieškoti Lietuvių kolonijose visoje plačioj Amerikoje 2000 asmenų, kurie įstotų į Bernaičių Kolegijos Garbės Remėjus, įnešdami kiekvienas po \$100 dolerių. Tokiu būdu lengvai būtų galima didelis darbas padaryti.

Kam tikrai rūpi išlaikyti katalikystę ir lietuviystę mūsų išeivijos tarpe, tie pasistengs gal dar ir geresniu būdu paremti mūsų visai išeivijai reikalingą Aukštojo Mokslo įstaigą bernaičiams, Lietuviškąją Kolegiją. Bet ir visi kiti neturėtų daug ko laukti. Darbas tikrai yra kilnus, būtina mūsų išeivijai reikalingas, yra remtinas. O apie Garbės Remėjų privilegijas bei teises kiekvienas gali pasiskaityti antrame kiekvieno "Laivo" puslapyje.

Kiekvienas sulyg savo išgalėmis prisidėkime prie bernaičių Kolegijos kurimo darbo. Tuomi pastatysime sau amžius tverentį paminklą; Kolegijos Remėjų vardus su godone minės busimos lietuvių kartos.

Bitikas.

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GALAT. 5, 25-6, 10.

BROLIAI: Jei dvasia gyvename, dvasia ir elgimės. Nepasidarykite tuščios garbės geidžiančiais, viens kitą kiršinančiais, vienas kitam užvydinčiais. Broliai, jeigu žmogus ir bus atsidavęs kokiame nors nusidėjimui, jūs, kurie dvasiniai esate, pamokykite tiki švelnumo dvasioje, nusimanydamas, kad ir tu netaptumėi gundomas. Vienas kitą sunkenybes nešiokite, ir taip Kristus įstatymą išpildysite. Nes jei kas nusimano save esant kuom nors kuomet jis yra niekas, pats save suvadžioja. Sava gi darba kiekvienas teištveria ir taip iš savęs teturi garbę, o ne iš kito. Nes kiekvienas savo našta nešios. Ir tas, kuris yra žodžių mokinamas, tesidalina visokių geru su tuom, kurs pats save mokina. Neapsigaudinėkite: Dievas nepasityčiotinas yra. Nes kas žmogus pasės, tas ir surinks, nes kuris žmogus sėja savo kune, tas ir surinks iš savo kuno supuvimą; kuris gi sėja dvasioje, tas iš dvasios surinks amžiną gvybę. Darydami gi gerai, nepavargkime, nes savo laiku rinksime nepavargdami. Tai gi, kol turime laiko, darykite visiems gerai, labiausiai gi tikėjimo namiškiams.

E v a n g e l i j a .

LUK. 7, 11-16.

ANUO metu Jėzus ėjo į miestą, kurs vadinosi Naimas: draug su juo ėjo Jo mokytiniai ir skaitlinga minia. Prisiartinant gi Jam prie miesto vartų, štai buvo išnešama numirėlis, vienatinis sunus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas delei jos, tai tarė: Neverk! Ir Jis prisiartinio ir prisietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo). Tuomet Jis tarė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkies. Numirėlis atsisto ir ėmė kalbėti. O Jis atidavė jį jo motinai. Visus gi apėmė baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: Didis pranašas kiio mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

M o t e r y s t ė .

Mūsų dienosose moterystės sakramento šventumą įvairaus plauko socialistai ir masonai rupinasi iš visuomeninio gyvenimo išbraukti. Kur tik socialistai ar kitoki klaidatikiai įsigyvena, ten pirmiausiai kimba jie prie moterystės sakramento, rupindamiesi jo neliečiamybę suardyti.

Su tikra širdgela tenka pasakyti, kad ir lietuvių Amerikiečių tarpe tasai bedievystės raugas pradeda įsiskverbti, o ypač ten, kur viešojo padorumo taisykių nelabai pratę yra prisilaikyti.

Tenka todėl dar kartą tuo reikalu prabilti ir nurodyti, kaip Katalikų Bažnyčia į tuos dalykus žiuri, nes kas tik save skaito ir yra tikras katalikas, tas butinai privalo ir Katalikų Bažnyčios įstatų laikytis.

Mūsų Išganytojas Jėzus Kristus paklaustas parisėjų: "Ar valia žmogui paleisti savo pačią dėl kokios nors priežasties?" atsakė: "Ar neskaitėte, kad tas, kurs pradžioje sutvėrė žmogų, padarė juos kaipo vyrą ir moterį ir tarė: Todėliai žmogus paliks tėvą ir motiną

ir laikysis savo pačios ir du bus vienas kunas. Ką tat Dievas sujungė, žmogus teneperskiria." Mat. 19, 3-6. O kuomet žydai nepasitenkino tuo atsakymu, Jėzus jiems plačiau tą dalyką išaiškino. "Taigi, aš jums sakau: "Kas nors paleidžia savo pačią, jei ne del svetimoterystės, ir kitą veda, svetimoteriauja; ir kas paleistąją veda, svetimoteriauja". Mat. 19, 9.

Kitame atvėjuje Išganytojas beveik tais pačiais žodžiais patvirtino, sakydamas: "Kiekvienas, kurs paleidžia savo pačią ir kitą veda, svetimoteriauja, ir kas vyro paleistąją veda, svetimoteriauja." Luk. 16, 18.

Tais aiškiais Jėzaus Kristaus nustatymais pasiremddama Katalikų Bažnyčia visą savo gyvavimo laiką laikėsi to paties mokslo ir amžių bėgyje nei kiek nuo to nenukryjo, nors palaidų šalių valdovai, kaip antai Anglijoje Henrikas VIII net visą Angliją atplėšė nuo Bažnyčios.

Kai kuriose šalyse, kaip ir pas mus Amerikoje, vietinė valstybės valdžia įvedė pas save moterysčių perskirimus. Suprantama, kad tai yra priešais Kristaus paskelbtąją moterystės nesuardomybę. Kas tik jaučiasi esąs Kristaus tikras mokinys, aišku, jisai negali stambeldiškais bedievių įstatymais naudotis stačiai nenusikalsdamas Kristaus įstatymui. O kas nenori Kristaus įstatymų laikytis, tas neprivalo nei save viešai ar privačiai Jo mokiniu ir pasekėju laikyti, — tas nėra daugiau Jo Bažnyčios narys. Suprantama, kad labai neišmintingai darytų katalikai žmo-

nės priimdami viešai nusikaltusius prieš moterystės nesuardomybę, arba po "divorsų" susibėgusius asmenis net į savo draugystes, arba jų nepašalinami iš savo narių tarpo. Tikra gėda būtų tokiai draugijai, kuri sakytusi esanti katalikiškoji draugija ir net kokio nors šventojo, ar šventosios esanti globoje, o į savo tarpą primtų viešus paleistuvius.

Persiskyrusieji su savo pačiomis, ar žmonos su savo vyrais ir paėmę civilį šliubą, nes bažnytinio nei kokiu būdu negali gauti, Katalikų Bažnyčios skaitomi yra viešais paleistuviais, daugpatystėj gyvenančiais.

Visus tokius asmenis Bažnyčia skaito asmenimis be garbės. Jie neturi daugiau teisės kokią nors vietą užimti katalikų parapijos tvarkyme, nei kokią nors vietą, ar užsiėmimą bažnytelėje.

Bažnytinės teisės kanonas 2356 sako, kad jeigu panašus susibėgę po divorsų, ar ir be divorsų asmenys paniekins savo ganytojo įspėjimą, nepasitaisys ir nepames to gyvenimo, jie gali būti viešai iš Katalikų Bažnyčios išmesti, ekskomunikuoti, o net gali juos patikti asmeninis interdiktas, užgynimas katalikams turėti bent kokių reikalų su tais viešais paleistuviais.

Bažnyčia niekad nepripažino ir nepripažins "divorsų". Nėr ką čia save ir kitus prigaudinėti. Kas nori pasilikti Kristaus įsteigtoje Bažnyčioje kam rūpi jo amžinas išganymas, kas nori būti Bažnyčios gerbiamas, tas privalo ir apie Moterystės sakramentą taip mintyti

ir taip elgtis, kaip Katalikų Bažnyčia mokina.

Katalikams gi būtų didžiausia gėda tokius palaido gyvenimo asmenis llakyti savo draugijų narių tarpe. Va-

lykime mūsų draugijas nuo to bedievystės raugo ir nedarykime iš katalikiškos draugijos gyvulių tvartą. Sunku apie tai rašyti, bet... gyvenimas netyli.

T i k s l a s .

(MINTYS MĄSTYMU).

1. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Išivaizduok šv. Augustiną, kai jisai, žiūrėdamas į žvaigždėtą dangų, su ašaromis sako: "Sutvėrei mane, o Viešpatie, sau, ir nerami yra mano širdis, kol nenu-rims Tavyje."

2. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Prašyk Viešpatį šviesos idant pažintumei savo gyvenimo tikslą.

I. PUNKTAS — Dievas paskyrė man kokį tikslą.

1. Kam gyvenu aš čia žemėje? Ar yra man skirtas koks gyvenimo tikslas? O gal nėsama visai tikslo man gyventi? Gal mano gyvenimas yra tik trumpos valandėlės sapnas, kuriam pasibaigus jau nebebusią pabudimo? O gal čia yra tik kokis sauvalis likimo žaidimas?

Jei tuom būtų mano gyvenimas, vargas man, kad esu gimęs! Bet ne! Protas man sako, kad, jei Dievas, Pati Išmintis, yra man gyvybę suteikęs, Jisai turėjo ir kokį tikslą man paskirti, tikslą mano protingos esybės vertą. Juk kiekviena protinga esybė veikia koku nors tikslu, siekimu. Dievas gi yra begalinė Išmintis. Tad ir sutvėrė pasaulį ir mane kokiam nors kilniam tikslui.

2. Pasaulyje yra daiktų, kurių tikslas yra tarnauti kitiems padariniams. Tokie daiktai, pasiekę savo tikslo, nyksta, žuva. Pavyzdžiui, maistas tarnaujantis kitų padrinių gyvybei išlaikyti, perėjęs į maitinamos būties esybę, nus-toja būti maistu, nyksta...

Žmogus yra aukščiausioji regimame pasaulyje būtis. Tad ir jo gyvenimo tikslas ne-

gali būti kitų padarimų naudai tarnauti, save naikinant.

Žmogaus tikslas tegali būti ne savęs naikinimas, bet tobulinimas, kame jisai randa pilno pasitenkinimo, laimės.

Kaip svarbu yra žmogui žinoti, kas yra toji gerybė, kurios pasiekęs jis bus, pilnai tobulas žmogus, laimingas ir pilnai pasitenkęs.

"Viešpatie, duok, kad pažinčiau savo tikslą; o žinosiu, ko man truksta." (Ps. 38, 5).

II. PUNKTAS. — Kas nėra mano tikslas?

Pažvelkim aplink save ir žiurėkime, kaip daug įvairių daiktų žmogus reikalingas yra savęs tobulinimui. Bet ar tie visi daiktai patenkina pilnai žmogaus protingus troškimus ir padaro jį visiškai laimingu?

1. Štai *turtai*, kurių taip ieško pasaulio žmogus. Ar gali jie būti žmogaus gyvenimo galutinas tikslas? O ne! Turtai, kaip tie erškėčiai, drasko žmogaus širdį, pripildo ją visokiais rupesčiais... Pagaliaus, turtai turi tikslo palaikyti žmogaus kuno gyvybę, bet jie netiekia žmogui tobulybės, nepadaro jį laimingu.

2. Štai *garbė*, žmonių pritarimas, mūsų asmens aukštinimas ir garsinimas, — gerybė, kuri ir gi masina žmogaus širdį. Ar gali garbė būti žmogaus gyvenimo tikslas? Ir vėl reikia atsakyti — ne! Juk visas garbinimas, kurį žmonės man reiškia, remiasi tam tikromis geromis mano asmens ypatybėmis. Tai dėl jų žmonės mane kelia, aukština. Be jų žmonių

reiškiamo pagarba būtų tuščia, veidmaininga. — Pagaliaus, kaip pasaulis mainosi savo garbės pareiškimais! Kaip vėjai, praužia ir pranyksta pasaulio garbė.

3. Štai *kuno linksmybės*, — ir jos traukia mano vargšę širdį. Ar gali jos būti mano gyvenimo tikslas? — Ir vėl griežtai atsakyti prisicina: ne! Kuno linksmybė ant savo dugno turi pragaištingus dvasios nuodus, persisotinimą ir nuliudimą. “*Linksmybių galas — nu-liudimas*” — sako šv. Dvasia (Patarl. 14. 13).

Pagaliaus tos kuno linksmybės Dievo duotos tik tam, kad aukštesni tikslai būtų atsiekti.

4. Ir visi kiti sutvėrimai negali pasotinti protingų žmogaus sielos troškimų. Jokia žemės gerybė negali būti žmogaus tikslas. “*Kas gers iš šio vandens, vėl trokš.*” (Jo. 4, 13). Jei žmogus ir visas pasaulio gerybes turėtų, jo mintis ir širdis nebus rami; nes viskas, ką pasaulis gali duoti yra *nykstama, praeinama*; ir delto žmogus čia negali rasti tikros ir pilnos tobulybės, laimės ir ramybės...

5. Jei jokia žemės gerybė nėra žmogaus tikslas, kaip atsargiai turiu aš jas vartoti, kaip turiu saugotis, kad nepririščiau prie jų savo širdies!

O, Viešpatie! Naikink manyje netinkamą meilę prie pasaulio gerybių. Duok, kad bučiau visuomet laisvas nuo neprideramo prie jų prisirišimo, kad nerėpliočiau, kaip tas gyvūnelis ant žemės, bet galėčiau skrajoti, kaip laisvas paukštelis, dangaus aukštybėse!

III. PUNKTAS. — Dievas yra mano tikslas.

1. Jei jokia pasaulio gerybė negali pasotinti mano troškimų, jei joks sutvėrimas nėra mano tikslas, tai kas gi yra?

Mano gyvenimo tikslas — ne sutvėrimas, bet Pats Sutvėrėjas — Dievas. Dievas yra mano Pradžia, Dievas yra ir mano Galas. “Aš esmi Alpha ir Omega, Pradžia ir Galas.” (Apriešk. 1, 8). Iš Dievo išėjau, ir pas Dievą einu. “*Viską Dievas sau yra padaręs.*” (Patarl. 16, 4).

Tad ne nykstamos gerybės, bet nykstantoji, amžinoji Gerybė, aukščiausioji Tiesa, Tobulybė — Pats Dievas, štai mano tikslas!

2. Ir Dievas yra mano tikslas tuo budu, kad Jį turėsiu per amžius, per Jį nuolat tobulėsiu, Juo busiu laimingas amžinai. Dievas sutvėrė mane Sau, kad Jį regėčiau ir mylėčiau per amžius. “*Tai yra amžinas gyvenimas: pažinti Tave, tikrąjį Dievą ir kurį siuntei, Jėzų Kristų.*” (Jo. 17, 3).

Dievuje tik tegaliu rasti patenkinimo visiems mano troškimams. Delto turiu eiti prie Dievo, Jo siekti visa savo esybe ir visomis savo jėgomis.

3. Dievas yra mano tikslas! Dabar suprantu, kam Dievas yra mane sutvėręs, kam mane taip gausiai apdovanojęs savo malonėmis. Suprantu, kodėl nieks nasaulyje negali mane laimingu padaryti, kodėl jokia pasaulio gerybė nepajėgia mano širdies pasotinti. Tą širdį Tu, Viešpatie, sutvėrei, Sau, ir nerami ji bus, kol nenurims Tavyje!

Kaip kilnus yra mano tikslas! Kokia tai didelė yra žmogui garbė ir neapsakoma laimė, kad Pats Dievas, begaliniai didis, šventas, geras, teikėsi būti jo tikslas. Ak! Viešpatie! kaip aš stengsiu Tau atidėkoti už tą aukštą paskyrimą? Kas aš esmi, kad mane taip aukštini!..

Marijonų Kolegijos Remėjai.

Smagu yra pažymėti, kad Bernaičių Kolegijos Remėjų skaičius nuolatos didėja. Iš Rochester, N. Y. gavome sekantį laišką.

“Prisiunčiu Jums Lietuvos paskolos boną, aukodamas Bernaičių Kolegijos fondan. Geriausių pasekmių. Su pagarba *Antanas J. Aponavičius*, “Laivo” skaitytojas.

Stebėtinai trumpas ir nuoširdus laiškutis, bet jis daug pasako. Gerb. Ant. Aponavičius įskaitytas yra į *Amžinuosius* Marijonų Kolegijos Remėjus ir prisiuntė Remėjų Centrai likusius \$45.00.

Jeigu tik visi pasižadėjusieji, paėmę gerą gerb. p. J. Statkaitės pavyzdį išlaikys savo žodį, susilauksime tikrai dailaus jų skaičiaus.

KITAS DAILUS PAVYZDIS.

Iš Fort Plain, N. Y. plė Ona Galneliūtė

rašo į Remėjų Centrą: “Dvasiškas Tėve, tie 4 doleriai yra skiriami Kolegijos Fondan. Su pagarba *Ona Galneliūtė*.”

Iš Chicagos-gi į Remėjų eiles įsirašė p. Elena Genienė, atsiųsdama \$3.00. Abidvi įskaitytos į nuolatinės Kolegijos Remėjas.

Sirdingai dėkojame naujiems Kolegijos Remėjams ir Remėjoms už Jusų pritarimą taip kilniam darbui ir už Jusų gausias aukas.

Prašytume Remėjų Skyrių Valdybų ir Įgaliotinių pasvarstyti iškeltąjį p. Studento ir Bitiko paremtą projektą, surinkti visoje Amerikoje du tukstančių garbės Remėjų Kolegijai. Jeigu tas būtų galima įvykinti, ateinančiais metais rimtai galėtume galvoti apie pamatų kasimą ir sienų murimą Bernaičių Kolegijai.

Remėjų Centras.

Katalikų Pasaulys

OKUPUOTOJI LIETUVA. — Vienas rusų stačiatikių antvyskapis, pavarde Morozov, atsižadėjo savo atskalos ir perėjo į Katalikų Bažnyčią. Šitam įvykiui užsienio katalikiškoji spauda pridūoda daug svarbos; tai skaitoma pirmutiniu žingsniu rusų stačiatikybės grįžimo atgal prie Katalikų Bažnyčios.

ITALIJA. — Rugpiučio 22 dieną šv. Tėvas atidarė Misijų parodoje Vatikane kiniečių skyrių. Šitas skyrius yra labai įdomus. Todėl pasiliks adaras per ištisus 1926 metus.

PRANCUZIJA. — Graikų universitetas Atėnuose suteikė garbės daktaro laip-

snį J. E. Kardinolui Dubois, Paryžiaus antvyskapiui, už jo nepaprastą gailestingumą, pareikštą graikų pabėgėliams nuo karo ir jų tremtiniams.

AIRIJA. — Vienas Airijos antvyskapių J. A. O'Donnell pareiškė savo valdomosios diecezijos tikintiesiems, kad jisai uždraus kunigams duoti išrišimo tiems, kurie įveda ir patys šoka biaurius, dorai priešingus šokius. Jo nuomone, biaurūs šokiai, blogi laikraščiai ir nepadorūs paveiksai Airiją padarys senovės stammeldiškąja Roma.

NORVEGIJA. — Jau praėjo 60 metų nuo to laiko kada Norvegijoje pirmu

kartu po reformācijas iškūrē seserū pirmutinis vienuolynas. Tai buvo šv. Juoza-po sesers iš miesto Chambery, Prancuzijoje. Toji mažutē draugija išaugo ī tā 60 metų ī didelē provincijā, turinčią savo naujokynā ir daugelį namū. Ne veltui šiandie sesers švenčia linksmas 60 metų savo iškurimo sukaktuves.

PRANCUZIJA. — Didelē šventoji Koleta, prancišiečių vienuolijos reformatorē XV šimtmetyje, buvo gimusi 13 d. sausio 1391 metais mieste Corbie, Prancuzijoj. Per ilgā laikā jīnai savo gimtinēje nebuvo atatinkamai pagerbta. Bet dabar vietiniai gyventojai, pagerbdami savo šventājā pilietē, pastatē jos garbei didelē gražijā marmuro stovylā.

ANGLIJA. — Londono miesto lordas majoras suruošē Anglijos ierarchijai pietus. Svečių tarpe buvo Westminsterio Kardinolas Bourne ir daugelis antvyskupiū ir vyskupū iš Anglijos, Škotijos ir Valijos. Lūgijai buvo J. A. Goodier, Bombay antvyskapis, ypatingas Airijos pasiuntinys, ir daugelis kitū asmenū. Puo-

ta įvyko "Mansion House" rumuose, kamē tilpo suvirš 200 svečių. Lordo majoro kapelionas prelatas Nolan atkalbējo priēš valgi ir pa valgio maldas. Buvo pasakyta daug gražijū kalbū ir pareikšta daug nuoširdziū linkējimū. Puikiai kalbējo Kardinolas Bourne apie Londono praiti ir lordas majoras Sir Alfred Bower apie Anglijos ierarchijos darbuotē. Visū obalsiu buta Londono miesto obalsis — "Domine dirige nos — Viešpatie vadovauk mums!"

— Anglū literatas p. L. Wetmore turējo paskaitā mieste New Roche'le apie anglū katalikū rašytojus. Jisai nurodē pirmutinē vietā, kuriā užima H. Belloc, istorijos ir politinēs ekonomijos srityse. Jī seka Chesterton poezijos bei kritikos srityse; Ecelez, prancuzū literaturos kritikas; Phillimore, Martndale ir kiti įžymus literatai. Viena ypatinga visū žymē, kad jie visi yra atsivertēliai š anglikonū atskalos ī Katalikū Bažnyčijā. Tai šios dienos Anglijos literaturos kurējai.

Pavogtasis Ražančius.

Gaivus saulēs spinduliai ir ramus vėjelis, kvepiās maloniais pavasario žiedais, pakeitē gegužinē popietē ī paprasto rojaus sapnā. Miestas Richmond tā gražijā dieną visas judējo. Gatvēs prisipildē puošniomis moterimis ir budriais vyrais, kurie, jausdami savo veiduose ir žingsniuose skaistū dangū, skubējo ī darbā ar ī pasiilinksminimus.

Vienoje šalinēje gatvėje stovējo maža katalikū bažnytėlē. Praeivis, stovėdamas šaligatvyje, galējo pamatyti pro atvirās duris aukurus-altorius, gražiai išpuoštus ilgomis baltomis žvakėmis ir kvepiančiomis gėlėmis. Ant vieno aukuro stovējo graži murmulinē Švenčiausios Panelēs stovylā. Jos galvā puošē elektriniū žvaigždučių vainikas.

Rožiu dvelkimas plaukē bažnytēlēs takais į gatvę; jisai atsimušē į vienos praeinančios merginos jausmus. Ji pažvelgē į vidų ir, žingeidumo vedama, palengva iėjo. Ji dar niekad nebuvo buvusi katalikų bažnyčioje. Prisisimindama visokius pavojus, kuriuos girdėjo apie katalikus, ji įslinko į artimiausią suolą, kad, pavojui atsitikus, galėtų greičiau pabėgti.

Žmonių buta visai mažai ir visi taip uoliai užsiėmę savo maldomis, kad jos visai nē nepastebėjo. Giliai atsidusus jinai pradėjo klausyti kas kalbama, nes visi susirinkusieji kartojo tam tikrais protarpiais kokios tai maldos sakinius. Pastebėjo, kad visus juos vedē vienas tolimas balsas, ir pamatē, kaip ji kad manē, ministerį prieš aukurą, kur stovėjo murmulinė Madonna.

Veltui ji stengėsi sugaudyti tuos dažnai kartojamus žodžius; tik šitie atėjo jai į ausį: "Šventoji Marija, Dievo Motina — !"

Vėl ir vėl girdėjosi tie žodžiai, bet, kadangi ir daugiau žodžių buvo kalbama, tai jie išnyko neaiškiamе murmėjime. Nejučiomis ji pati atkartojo: "Šventoji Marija, Dievo Motina!"

Štai, jinai pamatē sutrukusį ražančių, gulintį suole. Tai buvo įdomus daiktas. Jinai slapta paėmē jį ir įsidėjo į kišenių. Pamačiusi, kad žmones jau eina, ji greitai pakilo ir išsinešē į gatvę. Žinoma, ji buvo susijudinus iš narsumo, kuriuo aplankē romišką bažnyčią be jokių kliudymų ir prieštaravimų. Tą naktį ji pasirijo to atsitiki-

mo įdomią pasaką atpasakoti savo draugėms.

Ir tikrai tą vakarą ji atpasakojo savo susirinkusioms draugėms visą atsitikimą. Vaizdžiai apsakē kaip jinai aplankē bažnytėlę ir visa, ką ji ten matē. Kuomet draugės jai netikėjo, tai ji paliudijimui išsitraukē sutrukusį ražančių. Visos apgailestavo neapsišvietusių katalikų prietarus, kiekviena įdomiai peržiurinėdama nepaprastą radinį.

Pagaliau burelīs išsiskirstē. Toji mergina, pasiėmusi ražančių, nuėjo į savo kambarį gultų. Numetus ražančių ant staliuko ir atsidusus iš suraminimo, kad galėsianti melstis prie savo dangiškojo Tėvo be jokių katalikiškų prietarų, jinai atsiklaupē atkalbėti savo vakarinių maldų. Keista! Visa išėjo iš minties! Nieko negalėjo ištarti, tik: "Šventoji Marija, Dievo Motina!"

Daug sykių ji atkartojo tuosius pažįstamus maldos žodžius. Jos atmintis buvo tuščia. Jinai negalėjo tęsti, nes tik vieni žodžiai: "Šventoji Marija, Dievo Motina!" teatėjo mintin. Išsigandus ir susirupinus, ji vėl bandē, bet su ta pačia sekme. Todėl, su sarmata ir baime, jinai turėjo apleisti savo pasirijimą.

— Tai toji katalikiškoji niekšybė užžavėjo mane! sušuko ir atsigulē. Bet niekaip negalėjo užmigti; tik mėtėsi ant savo pagalvės. Be perstojimo jos nepalankiose ausyse užē tasai mažoje bažnytėlėje girdėtas balsų murmėjimas.

Ryte delei miego ir minties stokes jinai atsikėlē nervuota ir nuvarginta. Bandē atlikti paprastas pareigas, bet

vėl, kaip nenuilstas jurių aimanavimas, pasigirdo žodžiai tartum tolimos minios tariami. "Šventoji Marija, Dievo Motina!"

Pusiau serganti, bekovojančiais jausmais, ji laukė vakaro. Tada baimėje ir slaptoje jinai įsikišo sutrukusį ražančių į kišenių ir nuėjo į bažnyčią, kad padėtų tą nelemtą daiktą kur radusi.

Pasiekė bažnyčią — ten nieko nebuvo. Skubiai ji nuėjo pas tą suolą, kuriame rado tą sutrukusį ražančių, numetė jį ir su lengvesne širdimi jau sukosi eiti. Bet štai — jos akys nukrypo ant murmulinės Madonos su tuo maioniu veidu, tomis ramiai sudėtomis rankomis.

"Šventoji Marija, Dievo Motina!" nejučiomis išsiveržė iš jos lūpų. Tuo-

met tai nužengė ant jos Dievo malonė. Klaidingos atskalos nuomonės, varžančios josios protą, pragaišo. Ji įtikėjo! Dievo Motina buvo jai tikrenybė.

Kristaus Bažnyčia yra ramybės uostas, pastatytas ant uolos. Jos siela buvo tikrai malonės ieškoma. Marija, Dievo Motina, įgijo kitą atsivertėlę savo dieviškojo Sunaus Švenčiausiajai Širdžiai. Toji atsivertėlė tapo gera katalike; gyveno ir mirė uolumo pavyzdys budama, kuris kiekvieną traukia prie Dievo.

Šventoji Marija, Dievo Motina! Tavo švelnus meilumas yra rojaus grožybių dalis. Tenukrinta mažas spindulėlis ant mūsų, Jevos vaikų, nuo Tavęs atimtų, kad tie, kurie Tavęs nežino, pažintų ir pažinę mylėtų. **K. T. V.**

Kun. M. Cybelis.

Krikščioniškas Keleivis.

(Vertimas iš lotynų kalbos).

Tikroji Išmintis.

Aš esu lauko žiedas ir klonio lilija.
Cant. 2.

Tai yra kiekvienai dievotai sielai Kristaus balsas. Kristus yra galva ir numylėtinis bažnyčios ir visų tikinčiųjų: žiedas visų kvietkų, lilijų: mylėtojas nušizeminimo ir skaistybės.

Kas daryti, kad Kristui patikti?

Kas nori tarnauti Kristui ir dangaus numylėtiniui patikti, privalo pergalėti

savo blogus darbus, rankioti malonių žiedelius, neapykantos vengti, dirbti kas yra naudinga; tankiai reikia mels-ties, atsiduoti pilnai Dievui, vengti sumišimo; paslaptį mylėti, ir apie kitų ir sau kenksmingus reikalus tylėti.

Viršutinė išvaizda labai menkos vertės yra Dievo akyse, jei viduj neturėsi dieviškų malonių.

Rupinkies savo luomo padėjimu, kuriame esi. Viskas sugrįž prie tavęs,

ar ką gerą Dievo akyse padarei, ar blogą papildei.

Kad valgai, geri, miegi ir ilsiesi, ir viską darai, ydant savo geismus užga-nėdinti; tokie pasielgimai yra kuno dar-bas, ir tuomi lyginiesi laukiniams gyvu-liams, kurie bėgioja, ilsisi, ēda, geria ir pripildo savo piivus sulyg sotumo.

Bet kada pasnikauji ir meldies, skaitai ir giedi Dievo garbeį ir apie šventuosius; arba susilaikai nuo blogų darbų, tarnauji artimui; arba perimtas už savo nuodėmes gailėsčiu, dejuoji ir verki, išpažintį darai ir susimylėjimo maldauji; tada atlieki šv. Dvasios dar-bus, vaikščioji antprigimties keliu ir už-laikai dvasinio gyvenimo tvarką.

Tada lyginies dangaus angelams, kurie Dievą garbina visada, gieda, ir niekad os savo veidų nuo Jo nenukrei-pia.

Jei esi puikus, piktas, šmeižikas, murmėtojas, apgaudinėtojas, melagis, suvedžiotojas, užgirdęs kitų nelaimės džiaugies ir nugirdęs keno gerus dar-bus liudi; jei savo artimą niekini, sau patogumo visur ieškai, tad velnią seki ir piktoms dvasioms esi lygus.

Jie savo geismus seka ir kiek tik gali ir drįsta blogą veikia.

Palaimintųjų gyvenimas panašus angelams, kuniškas lygus gyvuliams, išdykusiųjų gyvenimas lyginasi vel-niams. Saugokis, tarnauk Dievui, y-dant ne pakliutum velnių žabangosna, iš kurių jau neišsisuksi teismo dienoje ir su jais ant visados susimaišysi.

Viator Christianus
Recta ac Regia in

coelum via tendens,
ductu Thomae de Kempis.
Parisiis 1804.

Apie atskirą Dievo teisimą.

Lai džiaugiasi mano širdis, kad bi-
jotų Tavo vardo. Ps. 85.

Mano Dievas yra labai meilus, bet
ir baisus. Kurs myli, džiaugiasi: lai bijo-
si tas, kurs Jo ne myli. Kurs nei myli,
nei bijo, beprotis yra ir kvailys.

Baisu yra papulti į Tavo rankas.
Ir kas iš baimės Tavo supikimą suma-
žins? Ir kas stovės busiančiame teisme,
ydant Tave matyti? Kas-gi ne bijos?

Tikrai nėra tokios vietos, kurioje
žmogus galėtų pasislėpti nuo Tavo vei-
do. Viskas Tau yra nuoga ir atidengta;
pereisi taipat žmogaus vidurius ir švel-
niausius žmogaus minties judėjimą per-
matysi. Nieko nėra paslėpta nuo Tavo
akių.

O kaip busi baisus nusidėjėliams ir
žmonėms kietosios širdies, kurie links-
minasi blogą pildydami ir aukštinami
biauriausiuose dalykuose, sakydami:
Viešpats ne mato ir Dievas ne supran-
ta. Rodos, kad nebus atsakomybės, taip
tuščiais žodžiais besilinksmindami ir nu-
sigrįž, kad ne matytų ant visados.

Tu vienok ateisi toj valandoj, kurioj
jie nesitiki; nusidėjėlai bus sugauti jų
pačių žabangomis. Jie susimaišys, kaip
vagis ir žmogžudžiai sugauti susimai-
šo. Pajuoksi juos, kaip kad jie dabar
pašiepia viską kas yra Tavo; sugrą-
žinsi jų darbus, kurie niekina Tavo tei-
sybę.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

Dušios ir Malda.

KLAUSIMAS. Mes dažnai raginami melstis už dušias mirusiųjų. Ar jos žino apie mūsų maldas?

Taip jau mes meldžiamės prie šventųjų. Ar girdi mūsų maldas?

P. Banduris.

ATSAKYMAS. Mirusiųjų velės skai stykloje negali nei matyti, nei girdėti to kas žemėje darosi, nes regėjimas ir girdėjimas yra tai kuno darbai, velės tad neturėdamas kuno, nes kunas žemėje puvas ar jau ir supuvęs, negali naudotis kuno pagalba, kad susidurtų su šiuo pasauliu ar iš jo atsitikimų semtų sau žinias.

Tačiau, šv. Tėvų nuomone mirusiųjų velės žino kas už jas meldžiasi nuo angelų sargų, kurie lanko jas dažnai, ramina, praneša apie likusiųjų ant žemės maldas ir kiek dar joms lieka laiko kentėti skaisstykloje, jos pačios tad jaučia, kaip po truputį mažėja jų kančios ir artinasi išliuovavimo valanda.

Geresnėje padėty yra šventieji danguje. Nors ir jie neturi kuno, tačiau regėdami Dievą, mato Dievuje visa, kas liečia jų laimę ir garbę, mato tad mūsų maldas ir, budami Dievui malonus ir, turėdami daug gerų darbų, kuriuos gali Dievui aukoti, išklauso mūsų maldų ir užtaria pas Dievą.

Pašvęsti daiktai.

KLAUSIMAS. Kodel yra uždrausta parduoti pašventintus ražančius ar škap-

lierius, o nusipirkęs turi nešti pas kunigą pašventinti.

“L.” skait. B. S. iš Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Bažnyčia pašventintų daiktų kaip ražančiai, škaplieriai, juostelės ir t. t. parduoti nedraudžia, tik draudžia už juos imti nuo pirkėjų brangiau, negu už nepašventintus.

Matyt jūsų pardavėjas kitaip elgėsi tai jam ir uždraudė vietos dvasinė valdžia pardavinėti švęstus daiktus.

Jėzaus Kančios apmąstymas.

KLAUSIMAS. Kas geriau būtų ar mišių išklaudyti, ar apie Jėzaus Kančią tą laiką apmąstyti, namie pasilikus?

“L.” skait. i, Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Kiekvieniame atvėjuj šv. Mišių išklaudymas yra svarbesnis už Jėzaus Kančios apmąstymą. Šv. Mišių gerai klausant, beabejo, galvojama taipgi apie Jėzaus Kančią.

Sekmadieniais-gi ir šventėmis butinai reikia išklaudyti šv. Mišių, o apie Jėzaus kančią mąstyti panašaus Bažnyčios įsakymo nėra.

Kunigų šventinimas.

KLAUSIMAS. Kiek kartų kunigai yra šventinami pakol yra iššventinti į kunigus? Vieni žmonės sako: du kartu, kiti — tris kartus, o yra tokių, kurie tvirtina buk net septynis kartus.

K. Nemajunas, “L.” skait. iš Chicagos.

ATSAKYMAS. Kol pasiekama kunigystės sakramentas reikia pirmiausiai iš-

toti į dvasininkų luomą, kas pareiškiamą suteikiant naujam kandidatui tonsurą, arba plaukų apkirpimą. Tonsura nėra koks nors šventimas. Priimtas jaunikaitis į dvasininkų luomą, toliau besimokindamas kunigui reikalingų mokslų gauna keturis mažesnius kunigystės šventimus, butent: ostiarijaus-durinko, lektoriaus-šv. Rašto skaitytojo, Eksorcisto, — galybę prieš piktąją dvasią ir akolito, arba žvaknešio požymį. Šitie šventimai vadinasi mažesnieji, nes juos gavęs asmuo dar gali grįžti pasaulin. Be šių keturių mažesniųjų šventimų yra dar trys aukštesnieji kunigystės šventimai, butent: subdiakonas, diakonas ir kunigas. Tokiu būdu, kol klierikas tampa kunigas, be tonsuros apeigų, dar yra septynis kartus švenčiamas.

Pomirtinis gyvenimas.

KLAUSIMAS. Kur kokioj sistemoje ir vietoje yra pomirtinis gyvenimas? Ar šitoje mūsų regimoje visatoje, ar kur kitur?

“L.” skait. P. G. iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. Pomirtinis gyvenimas nėra nei laiko, nei vietos kategorijų varžomas, ribotas. Kur yra vieta, ten yra daiktas, o su juo ir jo nepastovumas bei judėjimas. Kur judėjimas — ten atsimaitymas, ten ir laikas. O pomirtiniame gyvenime nėra laiko, — ten visumet dabartis. Laimingas pomirtinis gyvenimas yra pas Dievą, o nelaimingas, — amžinas atmetimas ir kančios pragare.

Norint tinkamai šį klausimą suprasti, reikia suvaldžius vaizduotę daugiau pagalvoti.

Prie progos Tamstos atsiprašome, kad į Tamstos klausimą truputį per ilgai per neapsižiurėjimą neduota atsakymo.

Dvejos Mišios.

KLAUSIMAS. Kodel Lietuvoje niekur nėra girdėti, kad vienas kunigas nedėdienį laikytų dvejas Mišias?

Man Lietuvoj bumant teko girdėti, kad Amerikoje kunigai laiko po dvejas Mišias, tai buvo didelis dyvas.

“L.” skait. iš Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Ne mes kalti, kad Tamsta negirdėjai, kad vienas kunigas Lietuvoje nedėdienį laikytų dvejas šv. Mišias. O iš tikrųjų tokių vietų ir Lietuvoje yra, tik kur kas mažiau. Vietos vyskupas gali leisti parapijos kunigams laikyti po dvejas šv. Mišias sekmadieniais, kad galimai visi žmonės galėtų išklausti šv. Mišių. Kadangi, Lietuvoje fabrikų maža ir žmonės ten naktimis ne dirba ta ne taip daug nei sunkumo su laiku nesusidaro. Visi ateina ant sumos ir išklauso. Amerikoje-gi palyginamai kunigų nėra daug. Bažnyčios nedidžiausios. Visi vienu kartu netilptų, o net ir negali sueiti. Todėl Amerikos vyskupai ir leidžia visiems kunigams, jeigu tik yra tikras reikalas, laikyti sekmadieniais ir šventėmis dvejas šv. Mišias.

Kiek vandens prilijo? Rugs. 3 ir 4 lietus užtvindė žemesnes vietas ir perpildė upelius. Nemune ties Kauun vanduo buvo pakilęs apie pusantro metro aukštumo ir tiek pakilęs laikėsi dvi dienas, paskiau pradėjo slugti.

Kuriama koperacinė statybos draugija. Kaune žmonių būrelis mano įsteigti koperaciniais pagrindais statybos draugiją, kuri rūpinūtųsi savo nariams statyti gerus ir nebrangius namus.

Pirks Švedijoj arklių. Nesenai išvyko Švedijon Lietuvos Žemės Ukio Koperatyvų Sąjungos komisija pirkti veislinių arklių.

Susiorganizavo kanklininkų draugija. Nesenai Kaune įvyko steigiamasis kanklininkų ir kanklių mėgėjų susirinkimas, kuriame išrinkta draugijos valdyba. Draugijos tikslas atgaivinti ir populiarinti šio tautiško instrumento muziką.

Durpės ir krašto durpingumas. Turimomis žiniomis, bendras mūsų krašte durpių plotas siekia 68.000 ha. Vidutinis durpių klodo storumas 3 su viršum metrai. Durpes tuo tarpu vartoja geležinkeliai, kai kurios dirbtuvės ir vietomis, kur kitokio kuro nėra — ukininkai. Sausų durpių tona šilimos atvėju lygsta tonai malkų arba pusei tonos akmeninių anglių. Anglių tona kainuoja apie 100 litų, malkų — 50, o durpių 40.

Ateitininkų kongresas. Šio mėnesio 11 d. Kaune įvyko katalikiškos moksleivių organizacijos — Ateitininkų kongresas.

Pinga duona. Rinkoje jau pasirodė naujo derliaus rugių. Mokama apie 20 litų centneriui. Ši kaina, palyginus su užsienio rugiais, pigi, bet nežiurint to, turi tendencijos žemiau kristi.

Žemės ukio paroda Telšiuose. Rugsėjo 15 d. Telšiuose atidaroma II žemės ukio paroda. Joje bus išstatyta visa, ką duoda žemaitijos ukis ir ką pasigamina žemaičiai.

Čiurlionies galerijos rumai. Kaune, Žaliam kalne, šalia Meno mokyklos, baigiami

statyti laikini Čiurlionies galerijos rumai. Statybai buvo skirta 220.000 litų, bet šios sumos neužteko. Rumai yra dviejų aukštų. Pirmas aukštas turi 4 nedideles sales ir kelis kambarius liaudies dailės istorijos muziejui. Antras aukštas tokio pat didumo. Šio aukšto salėse bus Čiurlionies galerėja. Visi paveikslai vargu belips, nes vien tik Čiurlionies paveikslų yra 216, o be to, dar kitų menininkų 39. Galerijos atidarymas įvyks netrukus.

Lietuvos Banko turtas. Liepos 31 d. bankas turėjo aukso ir sidabro 33.515.596 litų 86c. metalinių pinigų — 2.372.157 lit. 87 ct., dolerių ir kitos svetimos valiutos — 28.534.828 litų 96 ct. banknotų apyvartoje — 78.496.839 litų 65 ct.

Okupantai uždarinėja bažnyčias. Žverinčiuje, ties Vilnium, įniršę okupantai išvaikė iš bažnyčios besimeldusius gudus ir užkalė bažnyčią. Šito okupantų barbariško darbo priežastis buk esanti ta, kad besimeldę gudai nenorėję pripažinti jų bažnyčią priklausančią lenkams.

Šventosios uosto statyba. Eina gan sparčiai. Tik ištikęs kurį laiką lietingas oras kliudė statybos darbams. Tačiau nežiurint to nutiesta į jurą vieno molo 200 metrų. Kasdien dirba apie 100 darbininkų. Jei oras nekliudys, tai iki rudens tikimasi baigti uosto statybos darbus.

Universiteto statyba. Aleksote, linksmakalny sparčiai eina fizikos — chemijos rūmų statyba. Einant darbo planų, sienos turi būti užbaigtos statyti ligi gruodžio mėn. Tolimesni darbai bus tęsiami, ir galutinai turi būti užbaigti ateinančiais metais rugsėjo mėn. Rūmų pastatymas atseis 2½ milijonų litų.

Lietingas oras. Po šilto ir giedraus oro prasidėjo lietingos dienos. Rugsėjo 3 d. prasidėjęs smulkus lietus su vėju be perstojimo lijo visą parą. Daug dar laukuose buvo nu-

ALP 2877

592

L A I V A S

kirstų javų, kurie prieš lietų nespėta suvešti.

Durpių gamyba. 1921 m. Lietuvoje iškasta 43,000 tonų durpių, 1922 m. — 56,000, 1923 m. — 77,000, 1924 m. — 85,000 tonų durpių. Daugiausia durpių suvartoja geležinkeliai.

Ieškos gintaro durpyne. Universiteto geologinė komisija, tam tikrais prietaisais tyrinė

Palangos apylinkėjų durpynus. Sulig esamų žinių, durpyne esama nemaža gintaro.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių aigų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasėkmingai siunčiam pinigūs ir
Parduodam Laivakortes.